

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe

Miron Svetlana XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.07.2006 – 24.09.2007 (prima instanță);
2. 25.09.2017 – 11.12.2017 (instanța de apel);
3. 28.03.2018 – 25.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 septembrie 2007, Miron Svetlana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Dulap Victor și Varvariuc Cristina.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata, având intenția de recrutare a unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, știind cu certitudine că XXXXX se află într-o poziție vulnerabilă, exprimată în parte prin starea financiară grea și dorința acesteia de a-și redresa situația materială, abuzând de aceasta, aflându-se în ap. 27 str. Dimo 9/1 mun. Chișinău, a recrutat-o pe XXXXX, explicându-i că va acorda servicii sexuale în Cosovo, Iugoslavia, iar o perioadă de timp va lucra pentru a-i restitui inculpatei cheltuielile suportate pentru perfectarea documentelor necesare pentru ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova. La 12.05.2006, inculpata a organizat primirea de către XXXXX a pașaportului în secția de eliberare a pașapoartelor din str. Gheorghe Asachi, achitându-i costul acestuia, ulterior procurându-i biletul avia și formal a

perfectat contractul cu nr. 01/12 din 16.05.2006 despre angajarea la muncă, pentru facilitarea ieșirii de pe teritoriul țării.

La data de 23.05.2006 XXXXX, aflându-se în clădirea aeroportului din mun. Chișinău a fost stopată de către colaboratorii de poliție imediat după trecerea controlului vamal.

Tot Miron Svetlana, în luna mai 2006, având intenția de recrutare a unei persoane în scop de exploatare comercială, știind cu certitudine că XXXXX se află într-o poziție vulnerabilă, exprimată în parte prin starea financiară grea și dorința acesteia de a-și redresa situația materială, abuzând de vulnerabilitatea acesteia, a recrutat-o, organizându-i ieșirea din țară procurându-i bilet de avion, pe care i l-a transmis acesteia la 22.05.2006 și formal a perfectat contractul cu nr. 01/12 din 15.05.2006 despre angajarea în muncă, pentru facilitarea ieșirii de pe teritoriul țării.

Ulterior, inculpata i-a explicat lui XXXXX că timp de o lună v-a acorda servicii sexuale în Cosovo pentru a-i restitui cheltuielile suportate pentru perfectarea documentelor necesare pentru ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova.

La 23 mai 2006, XXXXX, aflându-se în clădirea aeroportului din mun. Chișinău a fost stopată de către colaboratorii de poliție imediat după trecerea controlului vamal.

Astfel, prima instanță a calificat acțiunile inculpatei conform prevederilor art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal – *Recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială de către o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la alin.(1) ”.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Leancă Liliana în numele inculpatei prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate invocând că, atât inculpata cât și avocatul acesteia au lipsit de la pronunțarea sentinței, nu au fost informați despre adoptarea sentinței și data adoptării sentinței integrale, despre existența sentinței a aflat de la mama sa care la rândul ei a aflat de la polițiștii care s-au prezentat la ea la domiciliu în căutarea inculpatei, din momentul când a aflat a încheiat contract cu avocata Leanca Liliana, iar la 01.09.2017 a primit copia sentinței prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei”.

A mai indicat că, în ședința de judecată în prima instanță s-a constatat cu certitudine că din partea organului de urmărire penală, precum și din partea părții vătămate, XXXXX care au acționat în comun, începând cu data de 02.05.2006 și până la terminarea urmăririi penale au efectuat acțiuni intenționat ilegale îndreptate

spre provocarea, facilitarea și încurajarea inculpatei la săvârșirea acțiunilor infracționale prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, apărarea a menționat că prima instanță nu a constatat existența în acțiunile inculpatei nici un scop obligatoriu prevăzut de art. 165 Cod penal, greșit a încadrat acțiunile inculpatei, pe când probele prezentate, incontestabil demonstrează că acțiunile inculpatei întrunesc elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2017, apelul declarat a fost repus în termen și admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Miron Svetlana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, încetat procesul penal cu liberare de răspundere penală conform prevederilor art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25 – a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Miron Svetlana, știind despre dorința lui XXXXX de a merge la muncă după hotarele țării și la rugămintea acesteia, în luna mai 2006 a organizat întâlnirea lui Dulap T. cu XXXXX în barul „Lider” din or. Ungheni.

Dulap Tudor, în luna mai 2006, aflându-se în barul „Lider” din or. Ungheni, aproximativ pe la orele 16:00, la rugămintea cet. XXXXX de a o ajuta în perfectarea pașaportului pentru a putea ulterior pleca la muncă peste hotare a organizat convorbirea telefonică a ultimei cu Miron Svetlana, explicându-i că ultima se va ocupa în continuare cu perfectarea pașaportului și deschiderea vizei pentru plecarea peste hotare.

Tot ea, în luna mai 2006, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției, știind cu certitudine că XXXXX se află într-o poziție vulnerabilă, exprimată în parte prin starea financiară grea și dorința acesteia de a-și redresa situația materială, abuzând de vulnerabilitatea acesteia, a recrutat-o, organizându-i ieșirea din țară procurându-i bilet de avion, pe care i l-a transmis acesteia la 22.05.2006 și formal a perfectat contractul cu nr. 01/12 din 15.05.2006 despre angajarea în muncă, pentru facilitarea ieșirii de pe teritoriul țării.

Ulterior, inculpata i-a explicat lui XXXXX că timp de o lună v-a acorda servicii sexuale în Cosovo pentru a-i restitui cheltuielile suportate pentru perfectarea documentelor necesare pentru ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova.

La 23 mai 2006, XXXXX, aflându-se în clădirea aeroportului din mun. Chișinău a fost stopată de către colaboratorii de poliție imediat după trecerea controlului vamal.

Astfel, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatei conform prevederilor art. 220 alin. (1) Cod penal – „*Îndemnul și înlesnirea practicării prostituției*”.

Instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatei se dovedește prin probele administrate la faza de urmărire penală și anume:

- declarațiile condamnatei Varvariuc Cristina;
- declarațiile condamnatului Dulap Tudor;
- declarațiile părții vătămate XXXXX;
- declarațiile părții vătămate XXXXX;
- declarațiile martorului XXXXX;
- declarațiile martorului XXXXX;
- procesul – verbal de ridicare a biletului avia de la XXXXX;
- procesul – verbal de examinare a biletului avia din 23.05.2006 ridicat de la XXXXX;
- procesul – verbal de ridicare a biletului avia din 23.05.2006 de la XXXXX din 23.05.2006;
- procesul – verbal de examinare a biletului avia ridicat de la XXXXX;
- procesul – verbal de ridicare a mijloacelor bănești din 23.05.2006 de la XXXXX;
- procesul – verbal de examinare a pașaportului lui XXXXX din 05.06.2006;
- procesul – verbal de ridicare a bonului fiscal de la XXXXX din 16.05.2006;
- procesul – verbal de ridicare a mijloacelor bănești din 05.06.2006 de la XXXXX;
- procesul – verbal din 19.06.2006 de examinare a telefonului mobil ridicat de la Miron Svetlana, prin care se confirmă legătura telefonică a inculpatei Miron Svetlana și părțile vătămate.

Astfel, instanța de apel dând o nouă apreciere a probelor din dosar, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, a constatat pe deplin vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal – „*Îndemnul și înlesnirea practicării prostituției*”.

Instanța de apel a indicat că prin declarațiile inculpatei s-a constatat că, aceasta a săvârșit acțiuni de favorizare, acordate cât părții vătămate, XXXXX, atât și părții vătămate XXXXX, în plecarea de către ultimele peste hotarele Republicii Moldova pentru practicarea de către acestea a prostituției comerciale, prin acordarea lor a ajutorului de perfectarea pașapoartelor și la procurarea biletelor de avion, fapte confirmate și prin declarațiile părților vătămate date în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, care confirmă faptul că au convins-o pe inculpată să le acorde ajutor la perfectarea pașaportului și la procurarea biletelor avia, pentru a pleca peste hotarele Republicii Moldova, cu scopul de a practica acolo benevol prostituția comercială.

Mai mult, instanța de apel a statuat că în cadrul ședinței de judecată, inculpata a solicitat liberarea de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea actului de amnistie, indicând că inculpata a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii încredințate și se căiește sincer de cele comise, prejudiciul material și moral a fost restituit.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpata a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii și s-a căit de cele săvârșite, și întrunește cerințele prevăzute la art. 1 din Legea nr. 210 din 29.07. 2016 și cade sub incidența prevederilor art. 2 din Legea menționată, ne constatând nici un impediment pentru a nu aplica în privința inculpatei a prevederilor legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- apelul declarat *urma a fi respins ca inadmisibil, deoarece au apărut dubii dacă avocatul a fost împuternicit de către inculpata S. Miron să-i reprezinte interesele și să conteste sentința*, reieșind din faptul că inculpata este anunțată în căutare și cauza în fond cît și-n apel a fost examinată în lipsa inculpatei, iar avocatul nu a explicat în ce condiții a obținut semnătura inculpatei pe mandatul prezentat cît și cererea presupusă înaintată de inculpată de aplicare a actului de amnistie (nu a fost posibil de confirmat că semnătura aparține inculpatei Miron S., iar instanța de apel în decizia pronunțată motivat a ignorat cele menționate și nu sa expus asupra admisibilității apelului declarat de către avocat, fapt ce constituie o eroare care urmează a fi corectată de instanța de recurs prin casarea deciziei și menținerea sentinței;

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și instanța de fond, și a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunând clar punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul versiunii puse la baza deciziei, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor prezentate de acuzare;

- fapta descrisă de către instanța de apel la pag 4 a deciziei ca fiind constatată nu corespunde calificării în baza art. 220 alin. (1) Cod penal și anume, epizodul cu victima XXXXX nu este descrisă pe deplin fapta, nefiind indicat unde s-au consumat acțiunile, iar epizodul XXXXX sunt indicate elemente improprii infracțiunii de proxenitism cum ar fi - *abuzînd de poziția de vulnerabilitate*, fapt ce denotă că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și faptei săvârșite i s-a

dat o încadrare juridică greșită, fapt ce constituie o eroare care urmează a fi corectată de instanța de recurs prin casarea deciziei și menținerea sentinței;

- instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt și de drept, că inculpata a săvârșit infracțiunea incriminată și corect instanța de fond a încadrat acțiunile acesteia în baza art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal, „traficul de ființe umane, adică recrutarea persoanei în scop de exploatare sexuală comercială, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a acesteia săvârșită în mod repetat”;

- din declarațiile părții vătămate XXXXX, rezultă că, ea s-a deplasat la domiciliul inculpatei Miron S. pe str. Dimo, și ultima i-a propus să plece mai bine în Turcia decît în Cosovo, deoarece va primi cadouri de preț și mai mulți bani. Anume Miron S. i-a dat bani pentru perfectarea pașaportului și după ce a primit pașaportul i l-a transmis inculpatei Miron S.. Miron S. i-a spus că nu poate să-i procure bilet în Turcia, dar o să plece în Cosovo. Tot inculpata i-a comunicat că va lucra în calitate de prostituată și i-a dat bani să-și procure haine și lenjerie. Numai cu Miron S. a vorbit de ce dorește să plece peste hotare, deoarece era într-o stare grea financiară. Miron S. i-a făcut cunoștință cu XXXXX și XXXXX, care i-a dat cheile să se ducă într-un apartament, apoi a doua zi au mers la aeroport și fiind reținută a înțeles că contractul de muncă pe care i l-a dat Miron S. este fals, deoarece urma să lucreze ca chelneriță. Când s-au aflat în aeroport Miron S. o telefona permanent, pentru că retrăia;

- din declarațiile părții vătămate XXXXX, rezultă că, ultima era în or. Chișinău cu o prietenă XXXXX, cu care a făcut cunoștință peste hotare, ea i-a făcut cunoștință cu Miron S.. S-au întâlnit toate trei în Sectorul Rîșcani. XXXXX i-a spus lui Miron S., că din cauza situației sale materiale grele, are nevoie să plece peste hotare la lucru. Miron S. i-a spus poate să o ajute să plece în Cosovo. Ea știa că pleacă să se prostitueze. S-au întâlnit de vre-o două ori cu XXXXX, XXXXX și cu Miron S. au discutat referitor la plecarea ei urgentă. Miron S. i-a zis că trebuie să trimită faxul pașaportului ei pentru a-l trimite peste hotare. Ea a făcut copia pașaportului și a trimis copia prin fax apoi a sunat-o pe Miron S.. Ea a întrebat-o pe Miron S. când poate pleca, iar aceasta i-a spus că timp de o săptămână se vor trimite banii din Cosovo. După o săptămână Miron S. a telefonat-o și a anunțat-o să vină la Chișinău pentru a pleca cu încă o persoană, XXXXX. Actele, pașaportul și biletul Miron S. i le-a înmânat. A rugat-o pe Miron S. să-i dea o parte din bani pentru familie, la care Miron S. i-a spus că o să-i întoarcă cînd va ajunge în Cosovo, peste o zi, două Miron S. o să-i trimită acasă. Era vorba de 300 dolari. Miron S. a suportat toate cheltuielile de plecare, tot Miron S. i-a spus că salariul ei va fi de 1000 dolari. În afară de biletele la avion Miron S. i-a dat contractul de muncă conform căreia trebuia să lucreze ca chelneriță la restaurant.(f. d. 61-67 Voi. II);

- vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate și-a găsit confirmarea și prin probele:

- procesul – verbal de ridicare a biletului avia de la XXXXX;
- procesul – verbal de examinare a biletului avia din 23.05.2006 ridicat de la XXXXX;
- procesul – verbal de ridicare a biletului avia din 23.05.2006 de la XXXXX;
- procesul – verbal de examinare a biletului avia ridicat de la XXXXX;
- procesul – verbal de ridicare a mijloacelor bănești din 23.05.2006 de la XXXXX;
- procesul – verbal de examinare a pașaportului lui XXXXX din 05.06.2006;
- procesul – verbal de ridicare a bonului fiscal de la XXXXX din 16.05.2006;
- procesul – verbal de ridicare a mijloacelor bănești din 05.06.2006 de la XXXXX;
- procesul – verbal din 19.06.2006 de examinare a telefonului mobil ridicat de la Miron Svetlana, prin care se confirmă legătura telefonică a inculpatei Miron Svetlana și părțile vătămate.

- menționează că infracțiunea - *formală* - art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal (*infracțiune transfrontalieră*), imputată lui Svetlana Miron, face parte din categoria celor care atentează contra libertății, cinstei și demnității persoanei, și *chiar dacă a fost exprimat acordul părții vătămate*, abuzînd de poziția de vulnerabilitate...., iar infracțiunea prevăzută de art.220 CP, de care aceasta a fost recunoscută vinovată, este contra sănătății publice și convețuirii sociale;

- instanța de apel, acceptînd *poziția apărătorului în interesele inculpatei prin care a solicitat liberarea de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea actului de amnistie, indicînd că inculpata a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate și se căiește sincer de cele comise*, prejudiciul material și moral a fost restituit, **în mod greșit a admis** că aceasta cade sub incidența Legii nr.210, cu privire la amnistie, *deoarece inculpata nu a fost audiată în apel, fiind anunțată în căutare și în dosar nu sunt declarații depuse de inculpată în fața instanței de judecată care să confirme că recunoaște vina integral;*

- fiind audiată în prima instanță, inculpata vina de comiterea infracțiunii imputate **nu a recunoscut;**

- instanța de apel constată în partea descriptivă a deciziei - 3 (trei) calificări:

1) săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane, adică recrutarea, primirea unei persoane cu sau fără consimțământul acesteia, abuzînd de poziția de vulnerabilitate, organizându-i ieșirea din țară, în scop de exploatare sexuală comercială;

2) iar la fila nr. 8 din decizie constată cu certitudine faptul **că aceasta a săvârșit acțiuni de favorizare**, acordate cât părții vătămate, XXXXX, atât și părții vătămate, XXXXX, în plecarea de către ele peste hotarele RM, pentru practicarea de către acestea a prostituției comerciale, prin acordarea lor a ajutorului la perfectarea pașapoartelor și la procurarea biletelor de avion;

3) iar în partea dispozitivă condamnă inculpata în baza art. 220 Cod penal, fără a aprecia probele din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

- în consecință, instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată privind reîncadrarea acțiunilor inculpatei, în pofida faptului că toate probele per ansamblu demonstrează vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. a) Cod Penal;

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali – vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit menționează că procurorul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și faptei săvârșite și s-a dar o încadrare juridică greșită, care în urma verificării materialelor cauzei și a hotărârii atacate și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind admiterea apelului avocatului, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii.

Colegiul penal lărgit enunță că, acceptă argumentele procurorului privind faptul că sunt dubii dacă avocatul a fost împuternicit de către inculpată, or, inculpata este anunțată în căutare, din care motiv atât în prima instanță cât și în instanța de apel, cauza a fost examinată în lipsa inculpatei, la fel nu este clar în ce condiții a obținut semnătura și pe cererea înaintată de inculpată de aplicare a actului de amnistie.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, constată că, conform procesului – verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 23 noiembrie 2017, avocatul Leancă Liliana, a declarat că mandatul este semnat de fiul inculpatei(f.d. 169 v. II).

Colegiul penal lărgit, menționează că, avocatul anexează mandatul, care urmează a fi completat în corespundere cu cerințele expuse în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modulului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, cu modificările ulterioare. Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, pe recto se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului apel, recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (pct. 6, subpct. 2) lit. a1), b) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013). La fel, Colegiul penal lărgit atenționează că potrivit stipulărilor din art. 68 alin. (5) Cod de procedură penală, apărătorul nu este în drept fără consimțământul persoanei a cărei interese le apără să întreprindă acțiunile prevăzute în dispoziția normei prescrise, dacă ele nu sunt expres indicate pe verso mandatului sau, în modul stabilit de lege.

Respectiv, efectuarea de către apărător a cel puțin unei acțiuni prevăzute la art. 68 alin. (5) Cod de procedură penală, va cădea sub sancțiunea nulității, dacă aceasta nu îndeplinește/respectă cerințele menționate mai sus.

În speța dată, pe recto/verso mandatului(f.d. 140 v. II) prezentat de avocatul Leancă Liliana în instanța de apel, sunt indicate împruterniciri caracteristice cauzelor civile și nu penale, ce a fost ignorat de instanța de apel.

Instanța de apel la constatarea faptei infracțiunii (f.d. 179 v.II) a descris infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal „a recrutat-o, organizându-i ieșirea din țară procurându-i bilet de avion....i-a explicat lui XXXXX că timp de o lună de zile v-a acorda servicii sexuale în Cosovo pentru a-i restitui cheltuielile suportate pentru perfectarea documentelor necesare pentru ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova. Dar la 23.06.2006, XXXXX aflându-se în clădirea aeroportului din Chișinău a fost stopată de către colaboratorii de poliție imediat după trecerea controlului vamal”, dar a calificat-o greșit în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, ca îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, prin ce se confirmă temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În cazurile când se constată că lipsește semnătura inculpatului de pe verso mandatului, din motive de imposibilitate de a o aplica (aflarea peste hotarele țării, internarea într-o instituție medicală, etc.) recurentul trebuie să anexeze o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta sau, după caz, procura în original. Pentru a se evita orice confuziune asupra veridicității semnăturii aplicate pe cererea dată cu cea a titularului cererii (inculpatului) este necesară legalizarea semnăturii în conformitate cu legislația în vigoare.

Colegiul penal lărgit mai statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, nu a ținut cont de declarațiile părților vătămate date în prima instanță, partea vătămată XXXXX a indicat că Miron Svetlana i-a dat bani pentru pașaport, ea a primit pașaportul și i l-a lăsat lui Miron Svetlana, atunci i-a spus că o să plece în Cosovo și va lucra în calitate de prostituată.

Colegiul penal lărgit mai indică că, instanța de apel la rejudecarea cauzei urmează să verifice motivele care stau la baza repunerii în termen a apelului declarat de avocat, or, inculpata știa că este inculpată pe dosar, participând la câteva ședințe de judecată în prima instanță(f.d. 30, 33 v. II) fiind apărută de avocatul Mărgineanu Iurie, ulterior eschivându-se fiind anunțată în căutare, astfel, urma să se intereseze despre dosar și soluția luată de prima instanță. Totodată instanța de apel urmează să analizeze situația că apel în speța dată a avut dreptul de a depune și avocatul Mărgineanu Iurie care a participat până la pronunțarea sentinței.

6.1 Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare

și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra tuturor motivelor indicate și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul ordinar declarat, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să – și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe **Miron Svetlana XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată se va pronunța la **25 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor